

Прифтасамъ ил. св. (*Макед.*) догою: Земк изанъ отъ нашего цара, За да барго не'ста прифтасаме. *M. 65.*

Прихвани Прихватахъ ил. св. Прихвашамъ ил. дл. подхвачу,—хватываю: Хей фала ти божа просечна Привани ми мой добра коня И Марко му коня приванало С' лева ръка неговата коня хвана, С' десна ръка На Шарко те кина. *Пс. 21—22, 552.* Изчека го дете Голомеше, Дур' Арапинъ коня да прифати. Прифатило коня дебелаго. *M. 173.* —са, примусь,—нимаясь (о *растенияхъ*): Чайните храстеци израсватъ отъ посевяните семена. Въ съка едва исконана яма турятъ отъ 6 до 12 главици, отъ които са прихваша само $\frac{1}{2}$ часть. *Z. 204.*

Прихитрение с. с. Прихитреностъ с. ж. ухищреи: Българи въ общъ не употребяватъ прихитрения въ винодѣлие си, какъ то да вършатъ вина, да ги размѣсятъ съ разни отровни вещества. *Пк. 75.* Тѣхъ (дропли, диви патки, гълъби) се безъ измѣрени прихватренностъ приулагатъ несъставно въ гозби си. *Пк. 39.*

Прихлупихъ ил. св. Прихлупямъ Прихлупвамъ ил. дл. покрою, покрываю; закрою, закрываю: Хора-та мыслили, че земя-та е плоска като една дъска, твърдото ѝ възприхлупило като единъ връшникъ. *Л. Д. 1872 р. 98.* Какъ прихлупи очи умиращему, какъ го възляти. *Пк. 4.* Си изрѣче бѣдная жена, Очи прихлупи, надна на земли! Нѣжна ѝ душа скоро пазъзна—*Гп. 139.*

Прихнахъ ил. св. Прихамъ ил. дл. фыркну, фыркаю: Камцулъ си прихна, засме са. *Бонч. 84.*

Приходъ с. м. дохбдъ. Приходецъ ум. дохбдецъ: Ако ли си дадиши съ лихви всички-ты си 20000 гр. па отъ прихода имъ половицъ-та потрошяше, а половинъ-та спесташе, то всяка година главница-та бы му расла съ по 1000 гр. *Л. Д. 1873 р. 217.* Отъ своя малъкъ приходецъ Попъ Пръванъ умѣаше да отдѣли и да зърктува по пъщо. *ib. 1869 р. 131.*

Приходѣхъ ил. дл. приближаюсь: Че ти свадба-та приходи, Дарове не си ушила. *M. 133.*

Причерьвъ са ил. св. Причерьвявамъ са ил. дл. покраснѣю, краснѣю: Щомъ ти заговори и сичкытъ млѣкватъ и тя са причерьвява (*et elle en rougit*). *T. 369.* Щомъ тѣхни пламакъ въ погледа И прелестта въ усмивката Зората е погледвала, Отъ срамъ се причерьвяла. *Пс. 11—12 р. 139.* Идоменей мѣни лице, очити му си смутихъ, причерьвъ са (*Il rougit*). *T. 187.* Ако овединажъ ся причерьви брашно-то, то пещъ-та е напалена колко-то трѣбува. *Л. Д. 1872 р. 254.* Не веднажъ ви са причерьвали предъ образованнъ-тѣ наши гости. *ib. 1874 р. 183.*

Причераѣ ми ил. св. беза. Причернава ми ил. дл. беза.